

A magyar nőkhöz.

(Saját tudósítónktól.) Mióta a hadsegélyző-hivatal fölhívása megjelent, sok ezer szorgalmas női kéz fáradozik az országban azoknak a ruhaneműeknek az elkészítésén, amelyekre szükségük van a hadbavonult katonáknak. Most már magyon is elkelnék ezek a holmik és ezért elérkezett az ideje az összegyűjtésüknek. Azok, akik ily cikkek előállításával foglalkoztak, küldjék be haladéktalanul a már kész dolgokat, hősipkákat, hasmelegítőket, térd- és lábszárvédőket, flanelleket a **hadsegélyző hivatalhoz** (Budapest, IV., Váci-utca 38.). A csomagot teljesen díjtalanul szállítja a posta.

Miután megállapították, hogy **hősipka, érmelegítő és térdvédő még körülbelül hatszázezer darab szükséges**, fölkérlik a magyar nőket, hogy jelentsék be sürgősen a helyi főispánnál, hogy milyen mennyiségű pamutot kívánnak vásárolni és ezen az alapon aztán a hadsegélyző-hivatal megküldi a szükséges mennyiséget az illetékes megyei, vagy városi központi bizottságnak.

A pamutot magyban való beszerzési áron bocsátják hölgyeink rendelkezésére. Egy hősipkára tizennégy, egy pár érmelegítőre hét és egy pár térdvédőre tizenkét deka pamut kell. Szükség van ezenkívül vagy ötszázezer darab **haskötőre és ötszázezer pár kapcára**.

A magyar nők ajándéka fogja megvédeni derék harcossainkat az időjárás viszontagságai ellen. Jelentkezzen tehát minden magyar nő sürgősen, hogy mielőbb megindulhasson az áldásos munka.

Az alábbiakban összefoglalóan újra leírjuk a szükséges cikkek elkészítésének módját.

Hósapka. Készüljön világosszürke gyapjufonálból (berlini pamutból), ennek hiányában világos barna (kakiszínű), szóval olyan szürű fonálból, amely hasonlít a katonák esukaszürkének nevezett ruhájához.

Érmelegítő. Ugyancolyan anyagot használjunk, mint a hósapkánál. Ha a szürke szín

fogytán van, akkor az érmelegítőnek az a vége, amely a zubbony alól nem látszik ki, akármilyen színből is köthető.

Térdvédő. Kössük lehetőleg ugyanolyan színből, mint a hósapkát. Ha a szürke szín elfogy, vehetünk bármilyen színt is, mert a térdvédő nadrág alatt is hordható. Formára nézve ugyanolyan a térdvédő, mint az érmelegítő, csak hogy nagyobb.

Haskötő. Készüljön jó meleg flanelből, lehetőleg gyapjuflanellal alkalmazzunk, ennek hiányában vehetünk gyapotflanellal is. A színe mellékes, csak ne fogjon. Formája téglalakú, szélessége harmincöt centiméter, hossza száz centiméter.

Téli kapca. Készüljön gyapju- vagy gyapotflanellból, de készülhet barchentből is, vagy pedig gyapjuból szőtt szintartó női szövetből. Az anyaga ne legyen igen vastag. Hossza hatvan, szélessége ötven centiméter. Beszegni nem szabad.

Tábori levelezőlap.

A mai postával a következő tábori levelezőlap érkezett a „Délmagyarország” szerkesztőségéhez.

Baja 1914. szeptember 9. Hazámért és királyomért hősi csatában Galiciában többi bajtársaim között én is megsebesültem és szombat óta az itteni kórházban ápolnak. Jobb lábam van az átkozott muszka golyótól átlöve. Vasárnap voltunk az első ütközetben, amikor is a szegedi 5. honvéd gyalogezredből az első orosz kozákokat én lőttem le. Mint felderítő járőrparancsnok voltam 10-ed magammal kiküldve és 20 kozák jött ránk, puskatűzbe fogtuk őket; kettő elesett, a többi mint a nyul elszaladt.

A Délmagyarországot küldje címemre ide, hogy szegedi lapot olvashassak. Kész híve: Bauer József.

Egy orosz hadifogoly naplója.

Az iglói katonakórházban fekszik több sebesült orosz társával együtt Temkin Miklós orosz gyalogos katona. Az intelligens orosz fiu naplót vezetett és ezt átadta egy hírlapírónak, hogy közölje valamelyik magyar lapban. A katonai hatóságtól engedélyt is nyert erre. Az érdekes napló a következő:

Tűzvonalban vagyunk. Röpködnek fejünk fölött a golyók. Egy-egy legény kidől a sorból. Mind sürribben vágnak közénk a golyók, gyilkos pusztítást végeznek. Emberem után dől ki. Egyszerre két legény felugrik és puskáikat eldobva rohan hátra. A tisztek revolverükhöz kapnak, hogy a gyávák közé löjjenek. De már akkor talpon volt az egész zászlóalj. Az a néhány gyáva magával ragadta csapatunkat. A tisztek elégtelenedett arccal, dühtől szikrázó szemmel, káromkodva rohannak a gyávák után. Szerencsére az ellenséget egy oldaltámadás köti le, nem üldözhet minket.

A faluban, amely menekülésünk központja, rendetlen összevisszaságban találjuk katonáinkat. A tisztek korbáccsal verik egy falkába a mi zászlóaljunk legénységét.

— Előre, a tűzbe, aki ellenszegül, azt

lelövöm! — kiabálja parancsnokunk.

A legények azonban ellenszegülnek. Közéjük löni tisztjeinknek nem tanácsos, most megölnék a lázadók őket. Egy főhadnagy revolvert ránt ránk, de hatalmas termetű tatár kicsavarja a kezéből és ellene akarja a saját revolverét fordítani. Alig tudjuk lefegyverezni.

Tisztjeink a hátunk mögött, revolverrel kezükben, nyomnak előre bennünket. Alig tehetünk azonban vagy husz lépést, egyszerre meleget érzek végigfolyni a tomporomon. Meglöttek. Nem tudom, honnan jött a lövés. A láthatatlan ellenség lött-e belém, vagy a saját tisztem.

— Meglöttek! — kiáltottam és bicegve futottam a falu felé. Egy fa alatt ingemet fölszakítottam, kötést csináltam belőle és bekötöttem vele a sebemet. De mert féltem, hogy sebesültem is tűzvonalba hajtanak, rejték hely után néztem.

Egy századomból való társam baktatott felém, őt balkarján érte a lövés. Összefogódzkodtunk: a sánta a bénával. A faluban sok katonát találtam. Fedelek alól, fák-ról bujtak elő, mint a csirke eső után. Egy tisztet is láttam elrejtőzve. Egy parasztház elé kuporodtunk. Ebben a pillanatban gránát csapott le, belereszketett a ház is. Bemáztunk a házba. A pincét kerestük. Egyszerre rettenetes forróság vett erőt rajtam, csurgott rólam az izzadság. Leroskadtam. Hogy mi történt aztán velem, nem tudom. Elájultam.

A javadalmi bizottság ülése.

(Saját tudósítónktól.) A javadalmi bizottság szombat délután 4 órakor tartotta meg ülését Balogh Károly pénzügyi tanácsos elnöklésével. Az ülésen a bizottsági tagok az 1913—14. évi javadalmi ágazatok összehasonlító kimutatását tárgyalták.

A városi fürdő 1914. évi jövedelme a tavalyiéhoz képest júliusban 1082 korona 86 fillér, augusztusban pedig 2580 korona 74 fillér csökkenést mutat. Szóba került a bizottsági ülésen a városi fürdő személyzetének a megrendszabályozása. Balogh tanácsnok indítványára elhatározták, hogy a budapesti új ártézi fürdő árszabályát, továbbá a személyzet fizetéséről és a házi rendről szóló szabályzatokat haladéktalanul tanulmányozás végett elkéri a város a főváros tanácsától.

A javadalmi bizottság 1913—14. évi július havi összehasonlító kimutatása következő: Az állami bor- és hús-fogyasztás: 1709 korona 44 fillér, a városi fogyasztási pótlék 2285 korona; a városi fogyasztási illeték 1064 korona 06 fillér; a helypénzdíj 1372 korona 06 fillér; súly- és ümmértékdíj 370 korona 16 fillér; csőlnakátkelési díj 49 korona 12 fillér; zálogolási díj 798 korona; vízhasználati díj 22 korona 35 fillér; vízhasználati behajtási díj 28 korona 92 fillér; kutköltségi díj 50 fillér többletet mutat. A partjövédelmi díj 681 korona 79 fillér; a kővezetvémdíj 2896 korona 96 fillér; a vágóhídi díj 757 korona 72 fillér; föld- és vályogdíj 107 korona 30 fillér; vámbírságdíj 5 korona 68 fillér; rendbontási díj 19 korona 99 fillér; városi fürdődíj 1078 korona 86 fillér csökkenést mutat.

Az 1914. évi augusztusi tételek aránylag megegyeznek a tavalyiával, kivéve a városi fürdőt, hol 2580 korona 75 fillérrel kevesebb a jövedelem.

Egy társam rázott föl, de talán egy félóra múlva.

— Elmentek a mieink, kint már az ellenség masiroz, — mondta.

Társam, aki Nagy-Oroszországból való, rettenetesen meg volt rémülve.

— Legyilkolnak bennünket, — mondotta.

Én azonban összeszedtem minden erőmet, az ablakhoz vánszorogtam és integettem az osztrák-magyaroknak. Erre három katona befutott. Látták, hogy sebesültek vagyunk, vizet hoztak. Tótul mondta, hogy ne féljünk, gondoskodni fognak rólunk.

— Kegyelmezzenek! Ne öljenek meg, — rimázkodott oroszul a társam.

A fiuk, — akik tótok voltak, — megértették és büszkén felelték:

— Ne féljenek, nem vagyunk mi sem szerbek, sem muszákák.

Félóra múlva jött egy magyar beteg-ápoló altiszt, Pavlovsky Ferencnek hívják a derék embert, áldja meg az isten, kötelessémet megcsinálta s megvigasztalt, hogy életben maradok, mert sebesülésem nem súlyos. Morfiumot adott fájdalmaim csillapítására és a kötőhelyre vezetett.

Most már csak messziről hallatszott ide egy-egy lövés döreje. A falu lobogó lánggal kezdett égni. Alkonyodott. Sok elesettet és sebesültet láttam. A sebesültek oroszul segítségért kiáltottak rettenetesen. Eszembe jutott a véres kép: a Sipka-szorosban minden csendes. Egy hullába botlottam meg:

BAROSS

ÉTTEREM ÉS NAGY SÖRCSARNOK

SZEGED, DUGONICS-TÉR 11. SZ.

Legkellemesebb nagyterasszal

Családok és szalmaüvegűek találkozó helye.

Napl és havi abbonensek.

Kitűnő italok. • Elsőrendű magyar és francia konyha! • Pontos kiszolgálás.

◀ Naponta ERDÉLYI KALMAN elsőangu zenekara játszik felváltva! ▶